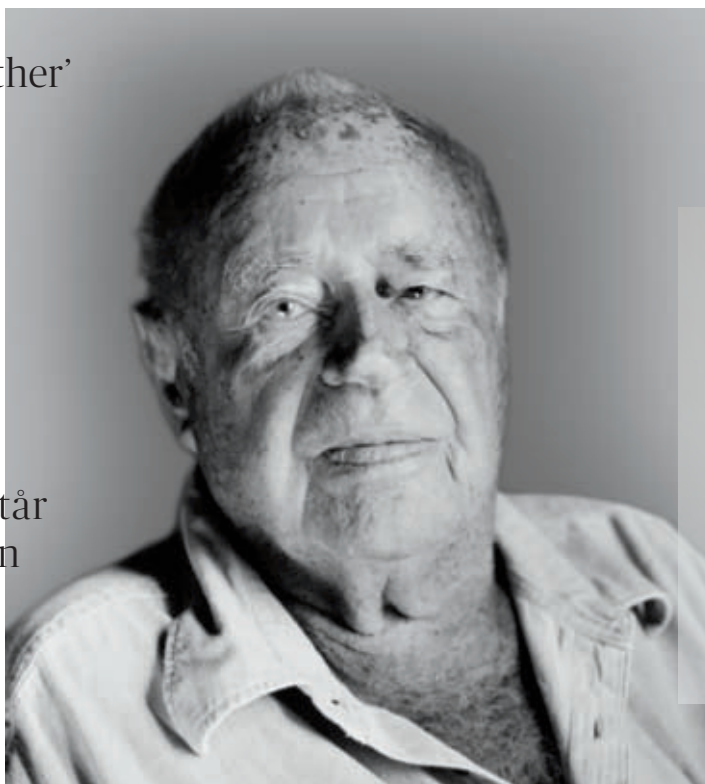

HYG JER

Sexologiens 'godfather' kan godt undre sig over ungdommens glatbarberede underliv. Men han fordømmer ikke. Til gengæld finder **STEN HEGELER** det forunderligt, at så mange forhold består af en mor og en søn

STEN HEGELER

92 år. Danmarks ældste privatpraktiserende psykolog. Udgav i 1948 'Hvordan, mor?', som blev banebrydende i seksualundervisningen af førskolebørn. I 1961 udgav han sammen med hustruen Inge Hegeler 'Kærlighedens ABZ', som blev en international bestseller. Først som 28-årig fandt Hegeler ud af, at Poul Henningsen var hans far.

FORTALT TIL JONAS WISBECH VANGE / FOTO SØREN RØNHOLT

VI HAVDE EN STUEPIGE. Hun havde en forlovet. Når han fulgte hende hjem, stod de foran gadedøren og kyssede inderligt, indtil hun pludselig løsrev sig fra ham. For det var jo farligt, hvis man gav efter. Så løb hun i stedet op til mig, som jo ikke kunne gøre hende gravid. Der var jeg 12 år. Jeg voksede op med dårlig samvittighed over at onanere. Nogle dage skrev jeg med fuldstændig uforståelig kodeskrift 'O-fri' i min dagbog. Det var de dage, hvor jeg havde kæmpet mig til ikke at onanere. Det med stuepigen skete i øvrigt nogle gange. I dag ville man kalde det pædofili, men hun indviede mig. Jeg har hende i kærlig erindringsdring.

SOM GANSKE UNG var jeg inde at se en seksualoplysende film. Den handlede om, hvor forfærdeligt det var at få kønssygdomme, og viste, hvor pilrædden man blev af syfilis. Det var en skrækkfilm, ikke oplysende i den forstand. Når jeg kastede mig over sex og samliv, først med 'Hvordan, mor?' og siden med 'Kærlighedens ABZ' i 1961, var det, fordi der manglede noget. Vores mål, også da Inge og jeg fik vores brevkasse i Ekstra Bladet, var at opdrage danskerne til mere frisind, færre fordomme og fjendebilleder. Vi ville ikke støde folk, men det gjorde vi. Vi fik mellem 60 og 80 anonyme opkald om dagen. Somme tider truede de med at komme at tæve os. Det kulminerede, da der en dag stod en mand med et oversavet

jagtgevær uden for vores dør. Da jeg åbnede og gav mig til at snakke med ham, begyndte han at græde. Mange syntes, vi var taktløse. De havde et råddent seksualliv, og så kom vi og sagde, at det kunne være skægt. Vi havde en lang snak. Han skød ikke.

I MANGE PARFORHOLD ser det ud til, at der foregår en magtkamp, hvor kvinden af al magt prøver at sætte sig på manden - og hader ham, hvis det lykkes. Hvis du ser dig om, vil du se alt for mange parforhold, der ikke består af en mand og en kone, men af en mor og en søn. Jeg husker en god ven, jeg spillede bridge med. På et tidspunkt serverede vi ferskrøget laks for dem. Da han kom peber på sin mad, greb konen ind og sagde: 'Ikke så meget peber'. Jeg fatter ikke, at han ikke stak hende en på kassen. Hvad fanden bildte hun sig ind?

INGE OG JEG HAVDE ET MOTTO, der lød: 'Lykken er at vide, hvad der er normalt, og at det normale har vide grænser'. Det vigtige var jo, at mænd, som kunne lide at gå i dametøj og troede, at de var de eneste, pludselig opdagede, at der var mange. Eller homoseksuelle, som kæmpede med dårlig samvittighed ... Jeg synes, at registrerede partnerskaber og det, at homoseksuelle vies kirkeligt, er en milepæl i danmarkshistorien. Men der er lang vej endnu. Det har været en revolution

i parforholdet, at kvinden i dag kan forsørge sig selv og gå sin vej, hvis hun vil. Men vi betaler stadig kvinderne 20 procent mindre i timen, og der er stadig en helvedes masse kvinder, der føder deres børn uden at have fået en orgasme - ved et samleje. Alle mænd burde have en tatovering på håndryggen, hvor der står 'Gør kur'. Og i forhold til orgasmen bør mænd lære teknikken af deres kvinder. For de kan jo godt klare ærterne.

JEG HAR LIGE SKREVET min dødsannonce. Den lyder: 'Kære venner. Meget modvilligt er jeg gået i forvejen. Håber inderligt, at vi ses igen'. Jeg er bange for at dø. Når jeg køber fem dåser tobak til min pibe, så strejfer tanken mig, om jeg når at få røget dem alle. Og jeg er bange for at dø på en kedelig måde. Jeg vil helst vågne op en morgen og være død.

Ungdommen får ikke nogen sidste moralprædiken fra mig. Jeg har gennem hele mit liv hørt moralisterne sige, at vi bliver overfodret med sex. Så jeg vil hellere give en ikkemoralprædiken og sige, at den dag, du opdager, at du ikke er et fornuftsmenneske, er du væsentlig mere fornuftig. Vi er styret af følelser og drifter og gør mærkelige ting. Jeg har tilmed set en kvinde, der var glatbarberet forneden. Så ligner hun pludselig en 12-årig pige, men det er altså blevet et modefænomen, og de er uforklarlige en gang imellem. Ellers har jeg kun ét råd. Hyg jer. 🍀